

Република Србија
ПРЕКРШАЈНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
309 Прж. бр. 15796/25
12.11.2025. године
Београд

Република Србија
Регулаторно тело за електронске медије
Београд

Број: 2258/109/5

Датум:

Прекршајни апелациони суд у Београду, у већу састављеном од судије Циновић Мирјане, председника већа, и судија чланова већа Стојановић Снежане и Поповић Милене, у присуству судског саветника Марић Зорана, у својству записничара, у прекршајном поступку против окривљеног правног лица Предузеће за маркетинг, издавачку делатност, радио и телевизију „HAPPY TV“ д.о.о. са седиштем у Београду, због прекршаја из члана 78. став 1. тачка 14., тачка 15., тачка 16., тачка 32. и тачка 33. Закона о оглашавању и окривљеног одговорног лица у правном лицу Марић Миломира из Београда, због прекршаја из члана 78. став 1. тачка 14., тачка 15., тачка 16., тачка 32. и тачка 33. у вези става 2. истог Закона, решавајући по заједничкој жалби браниоца окривљених, адвоката Радојевић Александра из Београда, изјављеној против пресуде Прекршајног суда у Београду, 41 Пр. бр. 73790/24 од 02.06.2025. године, на основу члана 100 став 3, члана 102 став 2, члана 155, члана 269 и члана 275 Закона о прекршајима („Сл. гласник РС“, бр. 65/13, 13/16 и 91/19), на нејавној седници, дана 12.11.2025. године, доноси

РЕШЕЊЕ

Поводом жалбе браниоца окривљених, а по службеној дужности, **УКИДА СЕ** пресуда Прекршајног суда у Београду, 41 Пр. бр. 73790/24 од 02.06.2025. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка, па се предмет враћа првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Образложење

Побијаном пресудом окривљено правно лице „HAPPY TV“ д.о.о. са седиштем у Београду и окривљени Миломир Марић из Београда, одговорно лице у правном лицу, осуђени су на новчане казне и то окривљено правно лице „HAPPY TV“ д.о.о. из Београда на новчану казну у износу од 700.000,00 динара а окривљени Марић Миломир из Београда, као одговорно лице у правном лицу, на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, и обавезани су да плате трошкове прекршајног поступка у паушалном износу од по 10.000,00 динара, због прекршаја из члана 78. став 1. тачка 14. и у вези става 2. Закона о оглашавању, четири прекршаја из члана 78. став 1. тачка 15. и у вези става 2. Закона о оглашавању, два прекршаја из члана 78. став 1. тачка 16. и у вези става 2. Закона о оглашавању, прекршаја из члана 78. став 1. тачка 32. у вези става 2. Закона о оглашавању и прекршаја из члана 78. став 1. тачка 33. у вези става 2. Закона о оглашавању, учињених у време, месту, на начин и под околностима како је то ближе описано у изреци првостепене пресуде.

Против наведене пресуде окривљени су путем браниоца Радојевић Александра адвоката из Београда, благовремено изјавили жалбу из свих законом прописаних разлога, наводе да је пресуда незаконита и донета уз битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 14. и члана 264. став 2. тачка 3. Закона о прекршајима а изрека првостепене пресуде је неразумљива што је последица неуредног захтева за покретање прекршајног поступка при чему пресуда не садржи ни оцену доказа, односно навођење из ког доказа је утврђено шта од одлучних чињеница па предлаже да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Прекршајни апелациони суд је размотрио изјављену жалбу, побијану пресуду и све списе у овом прекршајном предмету, а истовремено поступајући по службеној дужности на основу члана 272. Закона о прекршајима, нашао да је изрека првостепене пресуде неразумљива, а побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 14. Закона о прекршајима.

Ово из разлога јер се у изреци првостепене пресуде окривљено правно лице „HAPPY TV“ д.о.о. из Београда и окривљени Миломир Марић, као одговорно лице у правном лицу, оглашавају одговорним за један прекршај из члана 78. став 1. тачка 14. у вези става 2. Закона о оглашавању, затим четири прекршаја из члана 78. став 1. тачка 15. и у вези става 2. Закона о оглашавању, два прекршаја из члана 78. став 1. тачка 16. и у вези става 2. Закона о оглашавању, прекршај из члана 78. став 1. тачка 32. у вези става 2. Закона о оглашавању и прекршај из члана 78. став 1. тачка 33. и у вези става 2. Закона о оглашавању, при чему је првостепени суд пропустио да за сваки од појединачних прекршаја за које је окривљене огласио одговорним утврди појединачне новчане казне, односно није применио одредбе о стицају прекршаја из члана 45. Закона о прекршајима, а окривљено правно лице је осудио на новчану казну у износу од 700.000,00 динара, а одговорно лице у правном лицу на новчану казну у износу од 10.000,00 динара и то применом правила о одмеравању новчане казне из члана 42. Закона о прекршајима.

Дакле првостепени суд је окривљене осудио на тачно одређене новчане казне, и то правно лице на новчану казну у износу од 700.000,00 динара а одговорно лице у правном лицу, на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, међутим пропустио је претходно да утврди појединачне новчане казне за све прекршаје у стицају за које су окривљени оглашени одговорним, због чега је изрека првостепене пресуде неразумљива.

Надаље, првостепени суд као правни основ осуђивања окривљених на новчане казне и то правног лица у износу од 700.000,00 динара и одговорног лица у правном лицу на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, наводи члан 46. став 1. Закона о прекршајима, који се односи на прекршај у продуженом трајању и у образложењу побијане пресуде наводи да је прекршај из члана 78. став 1. и став 2. тачка 15. Закона о оглашавању, извршен у продуженом трајању, а истовремено као облик одговорности окривљеног одговорног лица у правном лицу наводи нехат извршиоца прекршаја, што је неспојиво са постојањем прекршаја у продуженом трајању, јер прекршај у продуженом трајању постоји ако учинилац са јединственим умишљајем учини више истих временски повезаних прекршаја које чини једну целину због најмање две од следећих околности: истоветности оштећеног, истаоврсности предмета прекршаја, коришћење исте ситуације или трајног односа, јединства места или простора извршења прекршаја, како је то прописано одредбом члана 46. став 1. Закона о прекршајима.

У изреци побијане пресуде првостепени суд окривљене уопште не оглашава одговорним за било који од прекршаја извршених у продуженом трајању, због чега у овом прекршајном предмету и није било места примени института прекршаја у

продуженом трајању у смислу члана 46. став 1. Закона о прекршајима, већ је првостепени суд био у обавези да за сваки од појединачно одређених прекршаја за које је окривљеног огласио одговорним утврди појединачне новчане казне, и на основу тако утврђених појединачних новчаних казни у складу са чланом 45. став 2. тачка 2. Закона о прекршајима, изрекне јединствену новчану казну, и то како окривљеном правном лицу тако и окривљеном одговорном лицу у правном лицу.

Због свега наведеног, овај суд је побијану пресуду укинуо на основу члана 275. Закона о прекршајима, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 14. Закона о прекршајима и предмет вратио првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

У поновном поступку првостепени суд ће отклонити битну повреду одредаба прекршајног поступка на тај начин што ће уредити изреку првостепене пресуде тако што ће окривљенима за сваки од појединачних прекршаја за које су оглашени одговорним, утврдити појединачне новчане казне и након тога изрећи јединствене новчане казне у складу са чланом 45. став 2. тачка 2. Закона о прекршајима, пазећи на забрану преиначења на горе из члана 96. став 1. Закона о прекршајима, којим је прописано да ако је жалба изјављена само у корист окривљеног пресуда се у делу који се односи на изречену санкцију не може изменити на штету окривљеног, те донети нову, одговарајућу одлуку, која ваља образложити сходно члану 254. став 4. Закона о прекршајима.

С обзиром на изнето, одлучено је као у изреци овог решења.

Против овог решења жалба није дозвољена.

ЦМ/МЗ/МД

Председник већа-судија

Циновић Мирјана с.р.

За тачност отправка:

